

סעודת המלך

משל מרתק מאת
רבן יוחנן בן זכאי
(מסכת שבת קנג.)

מתי נזכה להכנס
לארמון של השם?

החידה של רבי אליעזר
יום אחד, למד רבי אליעזר את
תלמידיו כלל חשוב מאוד:

**שוב יום אחד
לפני מיתתך!**

זהו משפט פלא!
האם אדם יודע איזהו יום ימות?
אין אפשר לדעת מתי לחזור בתשובה?

וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ
אֵיזָהוּ יוֹם יָמוּת?

וְכָל שָׁכֵן! יָשׁוּב הַיּוֹם,
שָׁמָּה יָמוּת לְמַחָר.

וְנִמְצָא כָּל יָמָיו בְּתַשׁוּבָה! הָאָדָם תָּמִיד מוֹכֵן וְקָרוֹב לַנֶּשֶׁם.

המשל של רבן יוחנן בן זכאי

כדי להסביר את הסוד הזה, אומר רבן יוחנן בן זכאי:

משל למלך שזמן
עבדיו לסעודה, ולא
קבע להם זמן...

מָתִי מֵתַחִילָה הַסְּעוּדָה?

הַמֶּלֶךְ הַכֵּין סְעוּדָה
מִלֵּאָה בְּכָל טוֹב.

כָּלֶם מִזְמָנִים לְאַרְמוֹן.

אַבֵּל חָסֵר פָּרֵט אֶחָד...
אֵין זְמַן מִגְדָּר!

מָה עוֹשִׂים עַכְשָׁו? אֵיךְ מְתְּכוֹנְנִים
לְאַרְוֶע שְׂיָכוֹל לְהַתְּחִיל בְּכָל רִגְעַע?

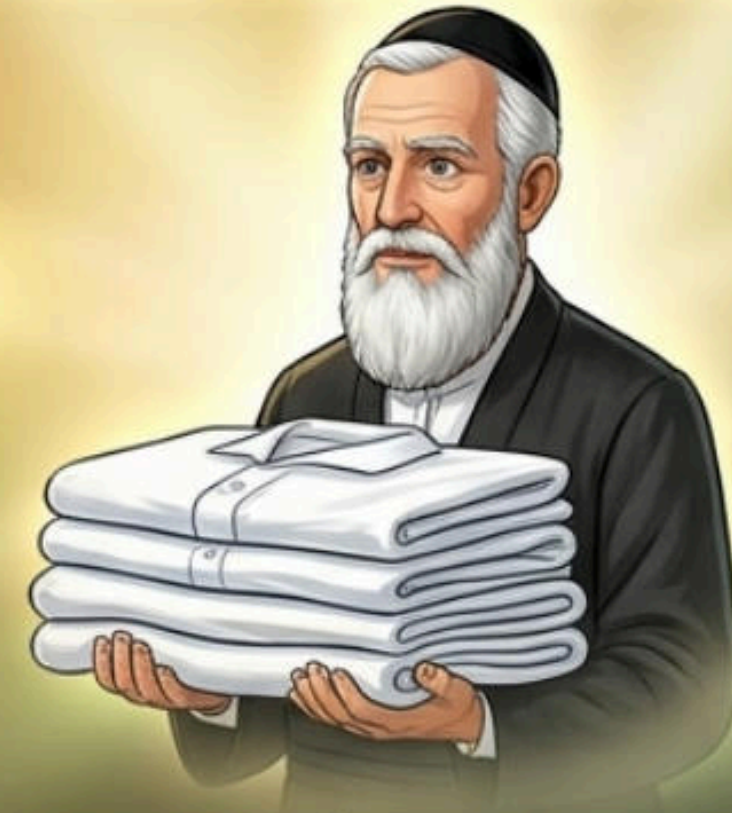
שתי קבוצות, שתי מחשבות

הטיפּנים שְׁבָהִים:

"כָּלוּם יֵשׁ סְעוּדָה בְּלֹא טֶרַח?"
(יִקַּח לַמֶּלֶךְ הַמּוֹן זְמַן לְבִשֵּׁל וּלְהַכִּין)

יֵשׁ לָנוּ שִׁפְעַת שָׁל זְמַן,
נִמְשִׁיךְ לַעֲבֹד בַּשָּׂדֶה.

הַפְּקָחִים שְׁבָהִים:

"כָּלוּם חָסֵר לְבֵית הַמֶּלֶךְ?"
(הַמֶּלֶךְ יָכוֹל לְהִתְחִיל תִּכְרָף וּמִידָּה, הַכֹּל כָּבֵד מוֹכֵן אֲצִלוֹ!)

חֲבִיבִים לְהִיּוֹת מוֹכָנִים עֲכָשׁוּ.

מעשה הפודיא ברנים

מעשה הקחים פוננו

מעשה הפקחים – מתכוננים מיד!

ישבו על פתח בית המלך
בשמחה וצפייה.

הלכו לארמון המלך.

קשטו את עצמם
(התרחצו ולבשו בגדים נקיים).

אחרו אקסית הפשה

אקחים מיד

מַעֲשֵׂה הַטִּפְנִיּוֹת – שׁוֹקְעִים בַּלְכָּלוֹךְ

הַטִּפְנִיּוֹת סָמְכוּ עַל כֶּף שִׁסְפִּיקוֹ לְהַתְנַקּוֹת אַחֵר כֶּף.

הָלְכוּ לְמַלְאכָתָם הַקָּשָׁה בַּשָּׂדֶה.

הִתְלַכְּלוּ מְאוֹד בְּבֹץ וְאַבֶּק.

שָׁכְחוּ לְגִמְרֵי שְׁהַמְלָךְ יָכוֹל לְקַרֵּא
לָהֶם בְּכָל רֹגַע.

פְּתָאוֹם בִּיקֵּשׁ
הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבְדָּיו!

הַסְּעוּדָה הַתְּחִילָה!
כָּל־אֶחָד מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי

הַהִפְתָּעָה הִיְתָה מַחֲלָטָה. אֵין זְמַן לָלֶכֶת לְהִתְרַחֵץ אוֹ לְהַחֲלִיף בְּגָדִים.
מִי שְׂמוּכָן – נִכְנָס נָקִי. מִי שֶׁעָבַד – נִכְנָס מְלֻכָּלָךְ.

הַמִּפְגֵּשׁ בְּאַרְמוֹן

הַטִּפְּנִיּוֹת נִכְנְסוּ לְפָנָיו כְּשֶׁהֵם מְלַכְלָלִים.
הֵם מִתְבַּיִּינִים מְאֹד לַעֲמֹד כֹּךְ לְפָנָיו
מֶלֶךְ כָּל כֹּךְ קְדוֹשׁ וְגָדוֹל.

הַפְּקָחִים נִכְנְסוּ לְפָנָיו כְּשֶׁהֵם מְקַשְׁטִים.
הֵם עֹמְדִים בְּשִׁמְחָה, בִּיגְדֵיהֶם נֹצְצִים
וְלִבָּם מְלֵא אֲהָבָה לַמֶּלֶךְ.

הַפְּקָחִים נִכְנְסוּ לְפָנָיו כְּשֶׁהֵם מְקַטִּים.
הֵם עֹמְדִים בְּשִׁמְחָה, בִּגְדֵיהֶם נֹצְצִים
וְלִבָּם מְלֵא אֲהָבָה לַמֶּלֶךְ.

הללו שלא קשטו
את עצמם –
יעמדו ויראו.

הללו שקשטו את
עצמם לסעודה –
ישבו ויאכלו וישתו.

פסק המלך

שמח המלך לקראת
פקחים, וכעס לקראת
טיפשים שלא
כבדו את ההזמנה.
וכך אמר:

שְׁבַע מוֹל רַעֲב

שְׁנֵאמַר:

אָמַר: "כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה,
הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ...
הִנֵּה עֲבָדֵי יְרֵנוּ מְטוֹב לָב!"

חתנו של רבי מאיר מוסיף:
הטיפשים בקשו לפחות
לשרת בסעודה, אך זה
מאוחר מדי.

מָה מִסְתֵּתָר מֵאַחֲרֵי הַסִּיפּוּר? (הַנִּמְשָׁל)

הַמֶּלֶךְ
בְּאַרְמוֹן

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂמֵחָה לָנוּ בְּאַהֲבָה.

הַסְּעוּדָה
הַפְּתֹאמִית

יוֹם הַמִּפְגָּשׁ שֶׁל הַנִּשְׁמָה עִם הַשֵּׁם בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַבְּגָדִים
הַנְּקִיִּים

תּוֹרָה, מִצְוֹת, מַעֲשִׂים טוֹבִים וּתְשׁוּבָה.

עֲבֵרוֹת, אוֹ כְּשֵׁנוֹכָחִים אֶת הַשֵּׁם וְשִׁקּוּעִים
רַק בְּעֵינֵינוּ הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַלְּכָלוֹךְ
וְהַבֶּץ

נְהִיָּה מוֹכָנִים וְנִקְיִים בְּכָל יוֹם!

אֲנַחְנוּ לֹא מַחֲכִים
לְרַגֵּעַ הָאֲחֵרוֹן!

בְּכָל יוֹם אֲנַחְנוּ אוֹסְפִים
עוֹד מִצּוּה, עוֹד תְּפִלָּה
וְעוֹד מַעֲשֵׂה טוֹב, כְּדִי
לְשַׂמַּח אֶת ה'!

כְּמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בְּחֻכְמָתוֹ:
"בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים,
וְשָׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אַל יִחְסֹר!"
(קהלת ט, ח)

